

Cu schiurile în... „Poiana soarelui”

Un nou film românesc închinat frumuseții munților, farmecului piturilor înzăpezite și în acest decor este lesne de înțeles sporturile de iarnă, este gata să înceapă urcușul greu ce duce de la platou pe ecranele cinematografelelor: „Poiana soarelui”.

Cezar Grigoriu și H. Nicolalde au scris scenariul, iar compozitorul George Grigoriu — muzica. Regia o semnează Cezar Grigoriu și Geo Saizescu iar imaginea (în culori) Gh. Cornescu. Totul este decal și la sfârșitul lunii se va trage primul tur de manivelă.

„Poiana soarelui” îl va putea pe spectatorii în pitoreasca noastră stațiune a sporturilor de iarnă, Poiana Brașovului. Vine aici la odihnă un tânăr studios, serios, pe nume Andrei (Iurie Darie). El nu numai că nu știe să schizeze, dar chiar disprețuiește puțin sportul, considerându-l o activitate secundară, cu totul neînsemnată. Ba chiar învârtă. Andrei se duce la munte îmbrăcat... de oraș ca să poată citi mai în liniște. Îl lase însă în cale o fată, Oana (Adina Alănușiu), și dintr-odată lucrurile se schimbă. Oana este o excelentă schioară, o campioană în aceste condiții. Andrei...

Dar să nu divulgăm aici de curial subiectul filmului. Să arătăm, doar, că pe peliculă vor apărea numeroase personaje sportive. Brică, portarul echipei de hochei „Victoria” (Dem. Rădulescu-Bibanu), soțuța illică — câștigătoare a unui mare concurs de slalom (Coca Andronescu), înfățișând suporteri ai echipei „Victoria” (Alex. Giurgaru și Nae Roman).

Desigur, oricât ar fi de harnici, până la începerea filmărilor actorii nu vor putea învăța să facă decât primii pași pe schiuri. De aceea, în scenele de mare virtuozitate, în coborârile impetuoase, ei vor fi dublați de schiori cu experiență. Ion Lovinescu, profesor de educație fizică, va trebui să efectueze specta-

culoasa săritură de la tram-bulină prin care Andrei îl dovedește Oanei marea sa di-gaoste. Postul fotbalist Nerlea, actualmente student în anul III la I.C.F. și, de asemenea, iscusit schior, va... cădea spectaculos, menajând piciorul lui Dem. Rădulescu Bibanu.

Doi actori însă, nu vor avea nevoie de dublaj. Titi Rucăreanu, originar din Brașov, este familiarizat cu piturile Poanei, colindându-le în lung și în lat în copilărie, iar Gheorghe Dimitriu, cîntăreț la Teatrul regional București, care apare în rolul unui atacant al formației de hochei „Victoria”, a fost sportiv fruntaș în această disciplină, jucând în campionat la „Steaua”.

Regizorul Cezar Grigoriu, care ne-a vizitat deunăzi la redacție, spunea că întreaga echipă așteaptă cu nerăbdare filmarea:

— Ne-am pus în gând să realizăm un film care să-l îndemne pe tineri spre sport, spre drumetie, spre cunoașterea frumuseților patriei. Să-l învețe să petreacă în mod plăcut și util timpul liber. Să fredoneze cîntece frumoase. Sper că melodia „La schi” — leitmotivul filmului — va rămîne în memoria spectatorilor.

Pasiunea cu care regizorul „atacă” acest film este lesne de înțeles. Să amintim că Cezar Grigoriu a fost el însuși sportiv (a făcut box la clubul Steaua).

Urind întregul colectiv un start bun așteptăm ca „Poiana soarelui” să ajungă cît mai repede la film...

VALERIU CHIOSE

Intermezzo sportiv cu Marcel Breslașu

— Între fabulă și sport?... Dragul meu, dar este o foarte strînsă înrîdire! Amîndouă e-ducă spiritul tînar în plină formă, amîndouă — dacă vrei — forțî-jă, dezvoltînd simțul răs-punderii față de colectiv, trecerea pe primul plan a intereselor obștești sau dacă este îngăduit, sporti-vitatea, în raporturile din-tre oameni.

Marcel Breslașu este un foarte plăcut interlo-cutor. Îmi ghicește în-trebările și mă face să constat din nou — prin răspunsurile pe care mi le dă — că este un mare „breslaș” al folo-sirii cuvintelor.

— Cum? Fotbalul? Decanul fabulei con-temporane romine mă lăsa o clipă să aștept, timp util pentru a-și umple pipa și a o aprin-de. Apoi, pufăind ușor, zîmbi unei dulci amintiri. — Ai auzit de echipa „Val Virtej”?

— Desigur, e vorba de începuturile fotbalului la noi în țară... a fost înființată în anul...

— Te rog, te rog! A fost vorba de o discuție despre sport și nu de istorie — și începu să ridă. Totuși, dacă vrei o precizare „istorică”... a-veam 15 ani cînd s-a în-ființat echipa liceului Spiru Haret — „Val Virtej” am numit-o noi — în care am debutat ca „goal keeper”.

— Portar, precizez eu. — Descopăr cu plăcere că sportul și-a găsit un limbaj specific, autohton. Putem totuși să-l numim „paznicul golurilor” dacă vrei! Sună mai frumos.

— Și am jucat fotbal 5-6 ani... Ba chiar am fost și campioni ai Bucureștiului! Dar vremea a tre-mare „breslaș” al folo-sirii cuvintelor.

totdeauna. În ultima vreme, ce-i drept, timpul meu este foarte măsurat, dar cînd reușesc să-mi „jur” o clipă urmăresc cu multă plăcere, la te-levizor, transmisiile de at-letism... gimnastică...

(da, da, exercițiile de gimnastică îmi plac în-tr-un mod deosebit. Pre-cizia, eleganța lor îmi incîntă adesea privirile. Aceste exerciții sînt a-devărate poeme închină-te frumuseții și desfășurării armonioase de ansam-blu)... Și — bineînțeles — transmisiile de fotbal.

— Ca vechi „jucător” care este sfatul pe care l-ați da tinerilor noștri fotbalști?

Maestrul Breslașu nu ar fi vrut precizări. Îmi mărturisește că nu a vă-zut suficient de multe meciuri ca să poată da „sfaturi”. Pe deasupra asta este treaba specia-liștilor! Insist. Pipa — u, buclucașă pipă! — s-a stîns, iar maestrul cumpănește răspunsul re-aprînzînd-o și cercelînd atent cum flacăra se mis-tuie într-o subțire fișie de fum argintiu.

— Aș prefera să-ți răspund cu o mică fa-bulă:

— De ce ești laș biet iepuraș?

Cum, n-ai curaj să-n-frunți furtuna? Un foșnet — și-o iei raz-na îndărăt.

Ba-ți și astupi cu pietre vîgăuna...

Curaj? Curaj am eu întotdeauna, dar uneori... mi-e frică să-l arăt!

Interviu luat de MIHAI TODEA

Dorothy Hyman: Sper într-o medalie de aur la Tokio

Prin intermediul cores-pondentului nostru la Londra, Desmond Buckle, am primit zilele acestea un nou răspuns la an-che-ta noastră cu ocazia Anu-lui Nou. Ne-a scris Do-rothy Hyman, atleta care în cadrul unui concurs desfășurat în 1963 la Bu-dapesta a stabilit un nou record al Europei în pro-ba de 200 m plat, cu per-formanța de 23,2. Sprin-tera engleză a egalat și recordul continentului pe 100 metri, cu 11,2. De alt-fel, la prima noastră în-

trebare, ea ne-a răspuns că aceste două perfor-manțe constituie pentru ea cele mai mari satis-facții pe care i le-a adus anul recent încheiat.

Privitor la planurile și speranțele sale în 1964, atleta engleză ne scrie următoarele: „Am de-gînd ca în cadrul pregătî-rilor pentru Jocurile Olim-pice să mă antrenez foar-te serios și sper că munca pe care o voi depune va fi răsplătită de o medalie de aur. După aceea, mă voi retrage din activitatea internațională competi-tională.”

Dorothy Hyman își în-cheie răspunsul, urînd sportivilor romîni mult succes în anul olimpic.

„Leul” fotbalului...

Vă mai amintiți de Aleksei Homici, portarul care în 1945, în turneul pe care l-a întreprins e-chipa sa Dinamo Moscova în țările occidentale a uimit Europa? Ziarele engleze scriau pe atunci că Homici, ca și Ricardo Zamora, este unul dintre cei mai buni portari care au apărut în fotbalul mondial.

Prin 1952, Homici s-a retras din activitatea sportivă, dedicîndu-se pro-fesiunii de fotoreporter sportiv și cedînd locul elevului său LEV IĂȘIN, care încă de pe atunci se dovedea un mare ta-lent. Așa a devenit Lev titularul echipei Dinamo Moscova și mai tirziu portarul reprezentativei U.R.S.S., ale cărei cu-lori le-a apărut de 57 de ori.

Cariera sportivă a lui Iășin se caracterizează printr-o formă constantă manifestată de-a lungul anilor, prin calm și sigu-ranță în prinderea baloa-nelor (chiar pe cele trase pe jos ceea ce nu e prea ușor ținînd seama de înălțimea și greutatea sa: 1,84 m și 82 kg).

Și iată-l pe Lev Iășin, în 1963, la vîrsta de 34 de ani în „echipa lumii”

în meciul cu Anglia, în fața a milioane de tele-spectatori care îl admirau mîiestria. După meci, în cabină l-au felicitat multe personalități ale fotbalu-lui. Grăitoare sînt apre-cierile făcute de renu-miți fotbalști englezi Stanley Mathews și Jim-mey Greaves. „Ai fost fe-nomenal Lev — a exclamat entuziasmat Greaves. Im-posibil să-ți înscrim vreun gol...” „Cu un ac nu poți străpunge un... fildes!” — a declarat Mathews.

Firește, nu numai a-ceastă partidă l-a con-sacrat pe Iășin în 1963. În campionatul U.R.S.S., celebrul portar dinamo-vist a înscris în palmare-sul său un record unic: în 27 de etape de cam-pionat el a fost nevoit să scoată mingea din plasă doar de 5 ori!

Acesta au fost motivele (intemeiate) care i-au adus lui Lev Iășin titlul de cel mai bun fotbalist al lumii și al Europei în 1963 în anchetele organi-zate de revista „FUTBOL” (U.R.S.S.) și respectiv „FRANCE FOOTBALL”. Iată, de altfel, voturile exprimate în puncte în ancheta organizată de re-vista franceză: 1. Lev Iășin 73 p., 2. Gianni Ri-

vera 56 p., 3. Jimmy Greaves 51 p., 4. Denis Law 45 p., 5. Silva Eu-sebio 19 p. etc.

„Aș fi fericit — a spus de curînd Lev Iășin (lev în limba rusă înseamnă leu) ca și peste 15 ani să se vorbească despre mine ca și despre Mathews, care pentru mine constituie un exemplu permanent”.

După cum se vede, la 34 de ani, lui Iășin nici prin gînd nu-i trece să abandoneze fotbalul, și, nu e rău...

ION OCHSENFELD

În 4 rînduri

Fotbalistul Ionită (Progresul) nu s-a pre-zentat la primele an-trenamente ale echipei sale.

Jucătorii — evident — fac de zor antrenament. Dînsul, mai „debil”, se știe Face... somnoterapie!

Desi timpul e favora-bil, în Capitală nu se organizează concursuri de patinaj.

În alți ani puteau s-o... scalde. Că sînt iernile prea calde. Dar acum ce se petrece. Nu cumva o fi... prea rece?

I. CHIVU

În regiunea Galați există 1869 terenuri sportive simple.

Pe drept cuvînt se poate spune Că sportul (e un fenomen!) Și în această regiune Cîștigă zi de zi... teren.

Baschetbaliștii de la Știința Cluj sînt nelî-vîngi în campionatul republican

Acești studenți, de cîțiva ani În baschet devînd decanți, Au — cum vedem — o predilecție: Dau fîecîrui o... lecție.

Săhistul O. Puscașu a fost învins în cam-pionatul Capitalei de un... junior.

Nu ne-a cuprîns deloc umirea Că nu l-a atacat abil. Putea el, om în toată firea, Să... bată-n public un copil?

Fotbaliștii de la Avîntul Huși dețin coadă clasamentului regiunii Iași.

Echipa, cum putem vedea, Și-a spus la început „Avîntul”

Însă pierzînd litera A Acuma a rămas doar... vîntul.

V. D. POPA

Maestrul emerit al sportului Paul Iordăchescu, component al reprezentativei țării noastre la rugbi, în vizită cu fiica lui Anca în orașul copiilor din Piața Republicii din Capitală

Foto: T. Roibu

Posta MAGAZIN

DAN DIMITRIU, BUCUREȘTI. — „Scrisoarea” dv. reprezintă o satiră reușită la adresa unor portari care au primit goluri pa-rabile în unele meciuri din toamnă. Parvenindu-ne însă, cu înțirire, ca să pierdă actualitatea. Ne mărginim, de aceea, să publicăm doar finalul ei: „...La plecare-mi vine-n minte, rîma veche și plă-cută / Din „Scrisoarea” ce-o cîntase Eminescu din lău-tă: / Cum nu vîi Zamora, doamnă, ca vîzîndu-i zi de zi / Să-i împărți în două cete: în portari și... a-geamii!”

ȘTEFAN FILIPESCU, BUCUREȘTI. — 1. În curse-le ciclistice ce se desfășoară pe șosea în „plasa” unor mo-tociclete sau a altor ma-

MARGARETA GALAN, TIMIȘOARA. — 1. În parti-dele oficiale de șah fiecare jucător trebuie să execute 45 de mutări în două ore și jumătate. Ne întrebăm cînd începe „criza de timp”? De obicei, în preaj-ma „mutării de control”. Dar poate începe și mai devreme dacă şahistul a stat pe gînduri la primele mutări. 2. Da, maestra sportului la volei, Elisa-beta Golosie este una și aceeași persoană cu jucă-toarea de... handbal care a activat cu cîțiva ani în urmă la Timișoara.

IOAN OTEL și VASILE HIRBEA, BRAȘOV. — Ac-tualul antrenor al echipei de fotbal Farul Constanța, Petre Steinbach a fost un foarte bun mijlocăș centru. A jucat de 18 ori și în echipa națională.

MIHAIL IVASCU, CO-MUNA MĂNEȘTI. — 1. Nu există nici o legătură de rudenie între arbitrii Mi-hail Popa și fotbalistul Corneliu Popa de la Dina-mo București. Dar, ce va determina să ne punem această întrebare? Ați vă-zut cîndva că Popa-fotba-listul n-a protestat la o de-cizie nefavorabilă a arbi-trului cu același nume? Vi s-a părut. 2. Nu există arbitri numai de „A” și alții numai de „B”. Din lo-tul republican de arbitri se delege conducători de joc atît pentru meciurile din categoria A cît și pen-tru cele de categoria B. Există categorii de clasi-fi-care la arbitri dar nu pe competiții. De altfel, de cele mai multe ori este mai greu de condus un meci de categorii inferioară. Nu trebuie să-l învidiați de loc pe arbitru care trebuie să conducă un joc decisiv în campionatul raional sau orașenesc.

șini de o construcție spe-cială cu paravane în spate, se realizează viteze de aproape 200 km/h. 2. În preliminarile „mondiale-lor” de fotbal din 1954, noi am fost în serie cu Cehos-lovacia și Bulgaria. S-a calificat Cehoslovacia. 3. În meciul cu Ungaria disputat la Turku, în 1952, în ca-drul turneului olimpic de fotbal noi am aliniat ur-mătoarea formație: Voi-nescu — Zavoda II. I. Co-vaș, Farmati — Călinoiu Sîrbez — Paraschiva, Ior-dache, Ozon, Petchovski. Suru. Fotbaliștii maghiari au cîștigat la limită cu 2-1. Golul nostru a fost marcat de Suru.

ției de fotbal a acestui club. Marile iubiri nu se termină niciodată! IOAN CRISTEA, BOR-SEC. — 1. Nesu este în curs de restabilire de pe urma accidentului suferit în meciul cu Dinamo Pi-țești. Nu știm însă dacă își va putea relua, la pri-măvară, locul în echipa Științei Cluj. Să sperăm că-l vom vedea cît mai curînd. 2. Lungu a activat în urmă cu ani în echipa de fotbal a Rapidului N-a fost însă selecționat nici-odată în echipa națională.

ION POSTĂȘU Desene de N. CLAUDIU